

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

58. aicina Komisiju pielāgot ES budžetu, lai paātrinātu izmaksu ziņā lietderīgu un zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju izveidi un ieviešanu, jo īpaši, lai apmierinātu Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskā plāna (SET-plāna) īstenošanas finansiālās vajadzības;
59. atzinīgi vērtē pilsētu mēru konventa izveidi, kas ir forums apmaiņai ar labu praksi un etalons pilsētām, kurš nosprauž sev vērienīgus energoefektivitātes uzlabošanas mērķus; šajā sakarā pauž atzinību tām pilsētām un asociācijām, kuras veido labu praksi IST izmantošanā, lai uzlabotu pilsētu energoefektivitāti, un aicina apmainīties ar labas prakses piemēriem;
60. aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt lietotāju izglītošanu un informētības palielināšanu, lai IST energotaupības potenciālu būtu iespējams īstenot pilnā mērā;
61. aicina Komisiju sadarbībā ar attiecīgajiem starptautiskajiem partneriem veicināt kopēju starptautisko standartu izveidi ziņošanai par uzņēmumu oglekļa emisijām, lai tām būtu iespējams mērīt savu emisiju līmeni salīdzināmā un efektīvā veidā;
62. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt datu attālinātu apstrādi, ņemot vērā šīs tehnoloģijas lielo potenciālu energoefektivitātes jomā, samazināt atkritumu daudzumu, kas rodas, regulāri atjauninot IST;
63. pauž cerību, ka tiks veikti pasākumi, lai izmantotu IST potenciālu bojā gājušās pārtikas daudzuma samazināšanai pārtikas ražošanas loģistikas ķēdē, īpaši koordinējot kopējās lauksaimniecības politikas un FP7 pasākumus;
64. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Baltā grāmata “Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus”

P7_TA(2010)0154

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. maija rezolūcija par Komisijas Balto grāmatu “Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” (2009/2152(INI))

(2011/C 81 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu “Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” (COM(2009)0147),
- ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Komisijas Zaļo grāmatu “Adaptācija klimata pārmaiņām Eiropā. ES rīcības varianti” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 4. februāra rezolūciju “2050: Nākotne sākas jau šodien — ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 247 E, 15.10.2009., 41. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0042.

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

- ņemot vērā 2009. gada 16. septembra rezolūciju par 2009. gada vasaras meža ugunsgrēkiem ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 25. novembra rezolūciju par ES stratēģiju Kopenhāgenas konferencei par klimata pārmaiņām (COP15) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par Kopenhāgenas konferences par klimata pārmaiņām iznākumu (COP15) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC), tai pievienoto Kioto protokolu un UNFCCC pušu 15. konferences Kopenhāgenā iznākumu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/29/EK, ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Zivsaimniecības komitejas atzinumus (A7-0057/2010),
- A. tā kā globālā sasilšana un klimata pārmaiņas ir atzītas par ārkārtīgi nopietniem draudiem;
- B. tā kā klimata pārmaiņu ietekme izraisīs smagas sekas videi, kā arī ekonomiskas un sociālas sekas;
- C. tā kā pat tad, ja pasaulei izdosies ierobežot un samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, joprojām būs vajadzīgi lieli pūliņi, lai pielāgotos un spētu risināt neizbēgamās problēmas;
- D. tā kā globālās sasilšanas apturēšanas mērķis +2 °C līmenī tik un tā nozīmēs to, ka Eiropas klimats kļūs siltāks, nesot sev līdzīgu ekstremālas klimata pārmaiņas reģionos, un tā kā pašreizējās saistības, kas paziņotas UNFCCC, ja tās īstenotu, noturētu globālo sasilšanu +3,5-4 °C robežās;
- E. tā kā klimata pārmaiņu ietekme Eiropas reģionus skars dažādi, tās intensitātes pakāpes būs atšķirīgas, kā arī tā būs jūtama dažādos laika posmos;
- F. tā kā Komisija jau ir norādījusi Baltajā grāmatā — lai adaptētos, būs nepieciešama ES dalībvalstu solidaritāte, atbalstot mazāk attīstītos reģionus un reģionus, kurus klimata pārmaiņas skars visvairāk;
- G. tā kā Dienvideiropa un Vidusjūras baseins ir Eiropas divas īpaši jutīgas teritorijas, kuras jau cieš no ūdens trūkuma, sausuma un meža ugunsgrēkiem, un tā kā jaunākie pētījumi norāda uz to, ka Dienvideiropā līdz 2080. gadam augsnes ražība samazināsies par 25 % ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0013.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0089.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0019.

⁽⁴⁾ UNFCCC Lēmuma projekts -/CP.15, Kopenhāgenas vienošanās, FCCC/CP/2009/L.7.

⁽⁵⁾ OV L 140, 5.6.2009., 63. lpp.

⁽⁶⁾ Kopīgais pētniecības centrs — Perspektīvo tehnoloģiju pētniecības institūts: "Klimata pārmaiņu ietekme uz Eiropas lauksaimniecību. PESETA-Lauksaimniecības pētījums", EUR 24 107 EN, 2009.

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

- H. tā kā saskaņā ar Eiropas Respiratorās sabiedrības informāciju uz katru grādu pēc Celsija, par kuru temperatūra pieaug virs katrai pilsētai noteiktās robežvērtības, par 6 % pieaug to cilvēku mirstība, kuri sirgst ar elpošanas ceļu slimībām;
- I. tā kā Baltās grāmatas sadaļa "Ārējie sakari un pašreizējais darbs UNFCCC ietvaros" ir svarīga un ES jābūt vienotai, lai no jauna uzņemtos vadošo lomu cīņā pret klimata pārmaiņām, palīdzot radīt jaunu "klimata diplomātiju", kā uz to aicināts Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. februāra rezolūcijā par Kopenhāgenas konferences iznākumu;
- J. tā kā klimata pārmaiņu ietekme uz ekonomiku, sabiedrību un vidi kopumā visskarbāk būs izjūtama netiešā veidā — cilvēku labklājībai būtiski svarīgiem ekosistēmiskajiem pakalpojumiem noplicinoties, un tā kā šā iemesla dēļ ekosistēmu aizsardzībai jābūt ES adaptācijas stratēģijas pamatā;
- K. tā kā vidējās temperatūras palielināšanās dēļ samazinās pieprasījums pēc naftas un gāzes apkures vajadzībām, bet tajā pašā laikā palielinās to dienu skaits, kad nepieciešama dzesēšana, kā rezultātā var pieaugt pieprasījums pēc elektroenerģijas;
- L. tā kā spēkā esošajiem Eiropas tiesību aktiem, kas nepastarpināti attiecas uz vides jautājumiem, vajadzētu nodrošināt saskaņotu bāzi, kas stiprinātu ES spēju pārvarēt klimata pārmaiņu ietekmi;
- M. tā kā rīcībai Eiropas līmenī (tajā skaitā adaptācijai klimata pārmaiņām) gan ilgtermiņā, gan īstermiņā vajadzētu iedibināt visaugstākā līmeņa vides saudzēšanas standartus un panākt atbilstību tiem;
1. atzinīgi vērtē iepriekš minēto Balto grāmatu;
 2. piekrīt ierosinātajam ES adaptācijas satvara mērķim, t. i., uzlabot ES izturētspēju pret klimata pārmaiņu ietekmi;
 3. jo īpaši atzinīgi vērtē Baltajā grāmatā pausto uzsvāru uz visu ekosistēmu noturības palielināšanu kā būtisku aizsardzību pret klimata pārmaiņu ietekmi; turklāt uzsver, ka dabiskās ekosistēmas ir pasaules visnozīmīgākās oglekļa piesaistītājsistēmas, uzkrājot 50 % no pasaules ikgadējās siltumnīcefekta gāzu emisijas, tādējādi palīdzot gan klimata pārmaiņu mazināšanā gan adaptācijā tām;
 4. uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt valstu adaptācijas plānus, pamatojoties uz kopēju Eiropas sistēmu, lai dalībvalstis varētu plānot adaptācijas pasākumus un informēt par tiem; uzskata, ka šādos plānos jāietver riska un apdraudējuma kartes attiecībā uz infrastruktūru un iekārtām, kuras nelabvēlīgu laikapstākļu gadījumā varētu apdraudēt vidi vai sabiedrības veselību; prasa, lai šāda informācija būtu pieejama sabiedrībai un citām dalībvalstīm;
 5. uzsver, ka ir svarīgi iekļaut adaptāciju visos ES politikas virzienos, jo īpaši kopējā lauksaimniecības, zivsaimniecības un mežsaimniecības politikā, kā arī kohēzijas politikā un tiesību aktos attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtējumu, projektēšanas atļaujām un celtniecības standartiem, un nodrošināt šādu pasākumu saskaņotību, izmantojot horizontālu, starpsektorālu pieeju, kuras pamatā ir rūpes par ekosistēmu izturētspēju;
 6. uzsver, ka galvenajām darbības jomām, kas norādītas Baltajā grāmatā, turpmāk jāpiešķir prioritātes atbilstīgi laikam, kad sagaidāmas ietekmes dažādās sekas Eiropā, lai efektīvāk novirzītu pieejamos resursus;

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

Zināšanu bāzes radīšana

7. ir vienprātis ar Komisiju, ka nepieciešamas labākas zināšanas par klimata pārmaiņu ietekmi, lai pētījumos gūto informāciju varētu izplatīt pēc iespējas plašāk un līdz ar to izstrādāt atbilstīgus adaptācijas pasākumus;

8. aicina Komisiju ne vien radīt zināšanu bāzi par klimata pārmaiņu ietekmi, īpaši pievēršot uzmanību situācijai Eiropas Savienībā, bet arī nodot šīs zināšanas tālāk jaunattīstības un jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, lai tās varētu šīs zināšanas izmantot, izstrādājot savus atbildes pasākumus klimata pārmaiņu izraisītajām problēmām un efektīvi izmantot klimata aizsardzības pasākumu finansējumu;

9. uzsver, ka pētniecības darbs būtu jāpastiprina saskaņā ar pašreizējo Septīto pamatprogrammu un turpmākajām pētniecības pamatprogrammām, lai novērstu pašreizējās zināšanu nepilnības saistībā ar kaitējumu (iepriekšējās un nākotnē paredzamās laikapstākļu izraisītās katastrofas) un citiem attiecīgiem faktoriem, piemēram, sociālekonomiskajiem scenārijiem (pašreizējais un nākotnē paredzamais apdraudēto vērtību ģeogrāfiskais izvietojums) konkrētās vietās un laikos un izstrādātu kārtību un paņēmienus, lai novērtētu adaptācijas pasākumu klimata pārmaiņām izmaksas un ieguvumus, un to attiecīgo ieguldījumu ar klimatu saistīto risku iedarbības mazināšanā vai jutības pret tiem mazināšanā, un uzsver, ka prioritāte jāpiešķir pētījumiem un tehniskās attīstības finansēšanai tajās valstīs, kur sadārdzinās izmaksas pielāgošanās pasākumu veikšanai;

10. uzskata, ka steidzamā kārtā jāizstrādā jutības indikatori, ņemot vērā klimata ietekmes dažādos scenārijus Kopienas teritorijās un uzsver, ka ir nepieciešama turpmāka izpēte situāciju modelēšanas jomā valstu, reģionālā un vietējā līmenī, kā arī adaptācijas spēju noteikšanā visā ES teritorijā, tāpēc mudina EVA izstrādāt ziņojumus, kuros analizētu klimata pārmaiņu izraisīto apdraudējumu Eiropas visjutīgākajiem reģioniem, norādot uz vajadzībām, ierobežojumiem, termiņiem, iespējām, politikas līmeņiem un adaptācijas veidiem, lai sagatavotu materiālu politikas virzienu izstrādei un palīdzētu reģionāliem un vietējiem dalībniekiem izstrādāt iedarbīgas adaptācijas stratēģijas;

11. tomēr atgādina, ka neskaidrības par klimata pārmaiņu ietekmi ir daļa no problēmas, un lēmumi šajā jomā dažreiz būs jāpieņem saskaņā ar piesardzīgu pieeju, negaidot zinātnisku noteiktību;

12. uzskata, ka ir jāpiešķir finansējums klimata pētījumiem, kurus lietderīgāk veikt Eiropas līmenī un kuri nodrošinās stabilu pamatu, lai izstrādātu politiku attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām;

13. mudina Komisiju nodrošināt, lai visi valsts un privātā sektora dalībnieki varētu viegli piekļūt datiem (tostarp metadatiem, kas izskaidro datu kopuma metodoloģijas); uzskata, ka dati par klimata pārmaiņām ir uzskatāmi par sabiedrisku labumu un tāpēc saskaņā ar *INSPIRE* direktīvas 14. pantu tiem jābūt pieejamiem sabiedrībai bez maksas vai par tādu samaksu, kas sedz datu kopuma uzturēšanas un saistīto pakalpojumu izmaksas;

14. uzsver, ka nepieciešams izstrādāt vietējo un reģionālo iniciatīvu tīklu adaptācijai klimata pārmaiņām, kā arī nodrošināt pieredzes apmaiņu visas Eiropas mērogā; norāda, ka, atklājot labākas prakses risinājumus, varētu tikt palielināta ES stratēģijas pievienotā vērtība;

15. uzsver, cik piemērotas ir līdzdalīgās pētniecības metodes, piemēram, tās, kuras tiek veicinātas ES 7. pētniecības pamatprogrammas "Zinātnes un sabiedrības" programmā, ar kuru tiek atbalstīta kopīga zināšanu uzkrāšana sadarbībā ar kopienām un vietējām varas iestādēm, lai noteiktu labākas stratēģijas adaptācijai reģionālā un vietējā līmenī un nodrošinātu labāku zināšanu izplatīšanu;

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

16. atzinīgi vērtē Baltās grāmatas ieteikumu izveidot informācijas apmaiņas mehānismu; pauž cerību, ka tas sāks darboties līdz 2011. gadam un ka līdz tam laikam tiks izstrādāti arī modeļi un prognozēšanas instrumenti;

17. uzskata, ka Komisijai jānodrošina, lai informācijas centralizācijas mehānisms tiktu izveidots portāla veidā, kurā būtu integrētas citas jau izveidotās sistēmas, piemēram, kopīgā vides informācijas sistēma un globālā vides un drošības novērošana, kā arī tai jāsniedz savs ieguldījums, sagatavojot ES, dalībvalstis un privātos dalībniekus piemērotu adaptācijas pasākumu plānošanai, finansēšanai un īstenošanai;

18. uzsver satelītu pakalpojumu nozīmi — jo īpaši glābšanas pasākumos dabas katastrofu gadījumā; aicina visas iesaistītās puses nodrošināt, lai GMES sāktu pilnībā darboties, cik drīz vien iespējams;

Adaptācijas integrācija ES politikas virzienos

Vispārējais princips

19. uzsver, ka jāpieņem starpnozaru pieeja, kuras pamatā būtu rūpes par ekosistēmu izturētspēju, dzīvotņu un bioloģiskās daudzveidības aizsargāšanu, kā arī par ekosistēmiskajiem pakalpojumiem, un jānodrošina, lai pasākumu sinerģija un saskaņotība būtu paredzēta visos attiecīgo nozaru politikas virzienos;

Ūdens

20. jo īpaši raizējas par ūdeni — vienu no vissvarīgākajiem mūsu planētas resursiem, jo klimata pārmaiņas būtiski ietekmēs ūdens, īpaši dzeramā ūdens, daudzumu un kvalitāti;

21. uzsver, ka ES efektīvāk jāpārvalda tās ūdens resursi ar ilgtspējīgu divvirzienu pieeju, — uzlabojot resursu potenciālu un aktīvi samazinot pieprasījumu, kā arī ūdens izšķērdēšanu no sabiedrības puses un sociālekonomisko darbību dēļ;

22. uzsver, ka ir svarīgi pilnībā integrēt adaptācijas pasākumus upju baseina apsaimniekošanas plānos saskaņā ar 2009. gada 30. novembrī izdotajām vadlīnijām;

23. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt Ūdens pamatdirektīvas (2000/60/EK) ⁽¹⁾ aktīvu īstenošanu, kā arī upju baseinu apsaimniekošanas plānu efektivitāti, īpaši attiecībā uz pārrobežu upju baseiniem reģionos, kur spriedze ūdens dēļ sasniegs kritisku līmeni un/vai pieaugs plūdu gadījumi;

24. uzsver, ka ir svarīgi īstenot Plūdu direktīvu, kurā noteikti visaptveroši mehānismi gan klimata pārmaiņu rezultātā palielināta plūdu riska novērtēšanai un pārraudzībai, gan adaptācijas pieeju izstrādei, kā arī uzsver tās priekšrocības, ko sniedz izturētspējīga vide un izturētspējīgas ekosistēmas attiecībā uz plūdu riska uzraudzību un plūdu ietekmes mazināšanu;

Lauksaimniecība un mežsaimniecība

25. uzsver, ka jāpalielina lauksaimniecības ekosistēmu izturētspēja, ilgtspējīgāk izmantojot resursus, jo īpaši ūdeni un augsni, aktīvi izskaužot praksi, kas nav ilgtspējīga un ūdens patēriņa dēļ nepiemērotu kultūraugu stādīšanu, un attiecībā uz sēklām un dzīvnieku šķirnēm, efektīvāk izmantojot bioloģisko daudzveidību sugas ietvaros un starp tām;

(1) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

26. uzskata, ka kopējai lauksaimniecības politikai ir liela nozīme, lai sekmētu adaptāciju, un tajā ir jāiestrādā daudz ekosistēmiskāka pieeja lauksaimniecībai, aizsargājot bioloģisko daudzveidību un citus ekosistēmiskos pakalpojumus un padarot šos aizsardzības pasākumus efektīvākus, tostarp attiecībā uz augsnes aizsardzību, palu ūdeņu kvalitāti un ainavekoloģisko tīklojumu, un uzskata, ka ilgtspējīgāku lauksaimnieciskās darbības veidu ieviešana būtiski pozitīvi ietekmēs augsnes aizsardzību, ūdens pārvaldību, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ekosistēmu izturētspēju;

27. uzsver, ka ES pasākumos mežu aizsardzībai jāiekļauj adaptācijas pasākumi, jo klimata pārmaiņas smagi ietekmēs mežu teritorijas un pieaugs ugunsgrēku risks;

28. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu atjaunināt ES mežsaimniecības stratēģiju; mudina Komisiju, cik drīz vien iespējams, sākt apspriedes par mežu aizsardzību;

29. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest agromežsaimniecības pasākumus Vidusjūras valstu apmežošanai, ņemot vērā, ka tas ir izmaksu ziņā vislietderīgākais veids, kā nodrošināt ekosistēmiskos pamatpakalpojumus;

30. pauž bažas par to, ka pēdējo gadu laikā Eiropa ir cietusi no ugunsgrēkiem, kuros gāja bojā vairāk nekā 400 000 hektāru meža viena gada laikā un kuru cēlonis ir tas, ka pakāpeniski tiek pamesti lauki un tradicionālais lauku dzīvesveids, mežu apsaimniekošana ir nepilnīga, ir lieli vienas koku sugas mežu masīvi, tiek stādīti nepiemēroti šķirņu koki, trūkst pienācīgas ugunsgrēku novēršanas politikas, ir pārāk mazi sodi par tīšu dedzināšanu un nepilnīgi tiek īstenoti nelikumīgas būvniecības aizlieguma un mežu atjaunošanas tiesību akti; atzīmē, ka, ugunsgrēkiem notiekot šādā apjomā, jo īpaši Dienvidēiropā, meži nespēj atjaunoties, un tas atstāj smagas ekoloģiskas, kā arī ekonomiskas un sociālas sekas; atzīmē arī, ka 2007. gada neparastie laikapstākļi veicināja milzīga apjoma ugunsgrēkus — parādības, kas, visticamāk, nākamajos gados atkārtosies; turklāt atzīmē, ka globālā sasilšana palielināsies vismaz nākamajos 30 gadus un tas varētu īpaši skart konkrētus reģionus, kuri ir izteikti jutīgi pret klimata pārmaiņām;

31. mudina Komisiju tās priekšlikumā par ES rīcības plānu adaptācijai klimata pārmaiņām prioritāti piešķirt sausuma un meža ugunsgrēku novēršanai un apkarošanai, īpašu uzmanību pievēršot Dienvidēiropai, kā to Parlaments ierosinājis rezolūcijā par 2009. gada vasaras meža ugunsgrēkiem;

32. aicina Komisiju iesniegt ieteikumus par to, kā pielāgot valstu civilās aizsardzības sistēmas darbībai klimata pārmaiņu ietekmes apstākļos; jo īpaši mudina Komisiju rīkoties, lai paplašinātu Eiropas Mežu ugunsgrēku taktisko rezervi attiecībā uz resursiem un jaudu;

33. iesaka Komisijai izstrādāt pētniecības programmas, lai izpētītu, kā meži reaģēs uz augstākiem CO₂ līmeņiem, augstāku temperatūru un sausumu;

34. iesaka Komisijai izstrādāt pētniecības programmas, lai varētu ieviest jaunas tehnoloģijas mežu pārvaldībai attiecībā uz skartajām ekosistēmām, ņemot vērā jaunus apstākļus, kurus izraisījušas klimata pārmaiņas;

Zivsaimniecība

35. aicina izskatīt alternatīvās zivsaimniecības pārvaldības sistēmas un iespēju samazināt dažu Eiropas rūpnieciskās flotes segmentu jaudu, ar mērķi ieviest jaunajiem klimatiskajiem apstākļiem piemērotu ilgtspējīgu zvejas un akvakultūras praksi, kas būtu piemērota jaunajiem klimata pārmaiņu noteiktajiem apstākļiem;

36. aicina Komisiju veikt pētījumus, lai novērtētu zaļajūgu izplatību un tās ietekmi uz zvejniecības nozari; aicina veikt arī pētījumu par straujmu maiņu, ko izraisījusi globālā sasilšana, un par tās ietekmi uz dažu sugu pārvietošanos;

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

37. stingri mudina Komisiju nodrošināt, lai integrētās piekrastes zonas apsaimniekošanas ieteikumi tiktu atjaunināti, pastiprināti un īstenoti, piesaistot visas ar jūrām un okeāniem saistītās politikas nozares;

38. mudina Komisiju nodrošināt, lai adaptācija, kuras pamatā ir ekosistēmu noturība, tiktu integrēta Kopienas nostājā starptautiskās sarunās par zveju un jūras vidi, jo sevišķi saistībā ar zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem un reģionālās zivsaimniecības organizācijām;

39. aicina Komisiju aktīvi piedalīties fonda "Zilais ogleklis" izveidē ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām kontekstā; uzsver, ka šim fondam būs jāmeklē finansēšanas un koordinēšanas mehānismi, kas vērsti uz piekrastes un jūras ekosistēmu aizsardzību un pārvaldību, kā arī uz okeānu nodrošināto oglekļa piesaistīšanu, jūras lietu plānošanas visaptverošā stratēģijā;

Augsne

40. uzskata, ka ne tikai augsnes izmantošanai ir liela ietekme uz klimata pārmaiņām, bet arī klimata pārmaiņas var izraisīt būtisku augsnes degradāciju vai eroziju;

41. atzīst, ka augsnes degradācijas iemesli sākotnēji ir vietēji un reģionāli un tāda ir arī augsnes degradācijas ietekme, un atzīst, ka konsekventi jāievēro subsidiaritātes princips; mudina dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas augsnes aizsardzības tiesību aktus, pildīt savus pienākumus;

Piekrastes teritorijas un salas

42. uzskata, ka piekrastes teritorijām un salām jābūt tiesīgām uz prioritāriem adaptācijas pasākumiem, ņemot vērā, ka tās ir īpaši jutīgas pret klimata pārmaiņu ietekmi un ir blīvi apdzīvotas, un risks to ekonomikai ir ļoti augsts;

Veselība un sociālā politika

43. uzsver, ka adaptācijas klimata pārmaiņām pasākumiem jābūt orientētiem uz to, lai tie kļūtu par ilgtspējīgas izaugsmes virzītājspēku; turklāt uzsver, ka šie politikas virzieni var būt spējīgi un tiem jāspēj radīt darba vietas, aizsargāt sociālo taisnīgumu, tādējādi veicinot nodarbinātības līmeņa pieaugumu un palīdzot cīņā pret nabadzību un sociālo nevienlīdzību;

44. uzsver, ka adaptācijas politikas sociālā un nodarbinātības dimensija jāņem vērā ES ekonomikas atveseļošanas stratēģijā;

45. uzskata, ka ambiciozie pielāgošanas plāni pavērs iespējas videi draudzīgas nodarbinātības jomā Eiropā, kas palīdzēs ceļā uz ekonomiku bez oglekļa emisijām, un aicina Komisiju un dalībvalstis censties panākt ilgtspējīgāku ekonomisko izaugsmi it visur Eiropā;

46. uzsver, ka sociāli vājākām kopienām vai grupām jānodrošina pietiekams atbalsts attiecībā uz augstajām pielāgošanās pasākumu izmaksām;

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

47. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu līdz 2011. gadam izstrādāt pamatnostādnes un novērošanas mehānismus attiecībā uz klimata pārmaiņu ietekmi uz veselību; uzsver pārnēsājamo slimību izplatības draudus un smago ietekmi uz elpošanas ceļu veselību un nepieciešamību izglītēt Eiropas iedzīvotājus par efektīviem profilakses pasākumiem, kurus iesaka Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs;

48. uzsver, ka klimata pārmaiņu ietekme uz veselību, iespējams, visskaudrāk skars vistrūcīgākās kopienas un nabadzīgākās, kā arī visneaizsargātākās iedzīvotāju grupas, piemēram bērnus, vecāka gadagājuma cilvēkus un cilvēkus ar veselības problēmām; uzskata, ka ir ļoti svarīgi apsvērt adaptācijas pasākumus saistībā ar nevienlīdzību veselības jomā un šiem pasākumiem būtu jāveicina tāda rīcība, kas nodrošina papildu labumu veselības jomā;

49. uzsver, kā nepieciešams pastiprināt pašreizējās dzīvnieku slimību uzraudzības un kontroles sistēmas;

50. atzīst to, ka veselības aprūpes nozare ir nozīmīga adaptācijas procesā; aicina ES atbalstīt centienus samazināt šīs nozares izraisītās oglekļa emisijas un nodrošināt atbilstīgu finansējumu adaptācijas pasākumiem veselības aprūpes jomā;

Infrastruktūra

51. uzsver, ka jānodrošina, lai spēkā esošajos tiesību aktos par rūpniecības atļauju piešķiršanu un ietekmes uz vidi novērtējumu būtu prasība katrā plānotajā infrastruktūras vai sertificētas rūpnieciskās darbības projektā pilnībā ņemt vērā klimatisko apstākļu prognozi nākotnē un ar to saistītos riskus, vienlaikus saglabājot noteiktu adaptācijas spēju; norāda uz to, ka daudzos gadījumos saprātīgāk būtu neizstrādāt jutīgas teritorijas, nevis celt aizsargvaļņus, gatavojoties klimata pārmaiņu kaitīgai ietekmei;

52. uzsver, ka ir jānodrošina, lai ietekmes uz vidi novērtējumos attiecīgā gadījumā tiktu kopumā ņemti vērā iespējamie dažādie adaptācijas varianti, ja vien šādi varianti ir zinātniski pamatoti;

53. aicina Komisiju tuvākajā laikā izstrādāt metodoloģijas infrastruktūras projektu klimatizturības noteikšanai, tostarp arī izmaksu un ieguvumu analīzei un alternatīvu noteikšanai;

54. iesaka Komisijai izvērtēt iespējas veicināt atbilstīgu zemes izmantojuma plānošanu (tostarp riska un apdraudējumu kartēšanu), kā vienu no iespējām, ko tā plāno izpētīt saistībā ar valsts un privāto ieguldījumu ietekmes uz klimatu novērtējumu;

55. mudina Komisiju īstenot tās plānu iekļaut klimata ietekmes aspektus būvnormatīvos (piemēram, Eirokodos), lai uzlabotu to ēku pretestību, kas atrodas riskam pakļautās teritorijās;

56. uzskata, ka no mikroklimatiskā viedokļa ir jāizvairās no būvniecības, kas traucē ūdens notecēi blīvi apdzīvotos apgabalos un pilsētās;

Transports

57. pauž nožēlu par to, ka Baltajā grāmatā nav pievērsta pietiekama uzmanība transporta nozarei, kaut arī tā ir atbildīga par 27 % no ES siltumnīcefekta gāzu emisijas un šajā nozarē nepieciešami efektīvi adaptācijas pasākumi;

58. uzsver, ka transporta nozarei arī jābūt Eiropas stratēģijas klimata pārmaiņu jomā neatņemamai daļai, un aicina Komisiju, cik drīz vien iespējams, iesniegt Eiropas klimata un transporta tiesību aktu kopuma priekšlikumu;

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

59. uzskata, ka ir svarīgi atbalstīt kravu novirzīšanu uz citiem transporta veidiem kā vienu no līdzekļiem, lai virzītos uz transporta nozares oglekļa emisijas samazinājumu;
60. uzsver, ka visās transporta jomās jāsāk pakāpeniski iekļaut cenā ārējās izmaksas, kas saistītas ar adaptāciju klimata pārmaiņām;
61. uzskata, ka nepieciešamo adaptācijas pasākumu ekonomiskās, sociālās un finansiālās sekas transporta nozarē, piemēram, transporta nozares reorganizācija (proti, kravu novirzīšana uz citiem transporta veidiem), nav pietiekami pārzinātas un plānotas; aicina Komisiju noteikt rādītājus neaizsargātības pret klimata pārmaiņām noteikšanai un metodes paraugprakses un pieredzes apmaiņai attiecībā uz šīs nozares atsevišķām jomām (dzelzceļa, ceļu, gaisa un jūras transportu);
62. lūdz Komisiju un dalībvalstis izstrādāt efektīvu politiku mobilitātei pilsētās, attīstot sabiedrisko transportu, kombinējot vairākus transporta veidus un izmantojot automatizētas transporta sistēmas, lai tādējādi novērstu sastrēgumus un piesārņojumu lielās pilsētu aglomerācijās;
63. uzsver arī — lai veicinātu mūsdienīgu un ilgtspējīgu transporta politiku, ES finanšu plānošanas 2014.–2020. gada periodā jāpiešķir pienācīgs finansiālais atbalsts prioritāriem Eiropas dzelzceļa tīkla, jūras transporta un ūdensceļu projektiem;
64. uzsver, ka jāturpina likumdošanas process saistībā ar “Eirovinjetes” direktīvu, lai veicinātu ārējo izmaksu internalizāciju, pamatojoties uz “maksā piesārņotājs” principu un izveidojot līdzvērtīgus konkurences apstākļus dažādiem transporta veidiem;

Enerģētika

65. uzsver, ka klimata pārmaiņas būtiski ietekmē energoapgādi un pieprasījumu ES dalībvalstīs;
66. aicina Komisiju veikt nākotnes enerģētikas scenāriju vispusīgu analīzi, ņemot vērā klimata pārmaiņu ietekmi uz infrastruktūru un enerģijas pieprasījumu;
67. aicina Komisiju izpētīt, vai elektroenerģijas ražošanas iespējas no atjaunojamiem un fosiliem enerģijas avotiem mainīsies klimata pārmaiņu dēļ, un īpašu uzmanību vērš uz termoelektrostaciju dzesēšanas problēmu un ar to saistītajām sekām;
68. saistībā ar reaktoru dzesēšanu atzīmē, ka karstuma viļņu laikā kodoliekārtu drošība ir īpaši apdraudēta, tā ir problēma, kura var īpaši negatīvi ietekmēt apkārtējos ūdeņus, kā arī piegādes pasūtījumu drošumu;
69. atzīmē, ka ekstremāli laika apstākļi, piemēram, plūdi un vētras, var bojāt elektrostacijas, elektrības stabus, apakšstacijas un elektrības sadales skapjus vai uz laiku apturēt to darbību; uzskata — lai apmierinātu nepieciešamību pēc tīklu elastīguma, nepieciešami daudzveidīgi un izturīgi elektroenerģijas tīkli, kā arī jānostiprina vietējie un starptautiskie augstsprieguma tīkli;
70. uzsver, ka klimata pārmaiņu dēļ mainīsies enerģijas izmantošana ēkās un lielākā problēma, kura šajā sakarā jārisina, ir ēku pārkaršana; uzskata, ka īpaša uzmanība šajā jautājumā jāvelta dabiskai dzesēšanai, mehāniskai dzesēšanai, enerģijas galapatēriņa efektivitātei un labai telpiskai plānošanai;

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

71. uzskata, ka, īstenojot inteligentu enerģētikas politiku, ar ko aktīvi veicina atjaunojamās energoresursus, decentralizētu energoapgādi un paaugstinātu energoefektivitāti, attiecīgajās teritorijās var ne tikai palīdzēt novērst klimata pārmaiņu sekas, bet arī radīt iedzīvotājiem jaunas ekonomiskās iespējas un izredzes;

72. uzsver, ka pasākumi attiecībā uz energoapgādi un piekļuvi enerģijai ir jānosaka kontekstā ar solidaritāti starp dalībvalstīm un ka ES ir jāveicina pasaules politikas pievēršanās lielākai energoefektivitātei un atjaunojamo energoavotu (AEA), piemēram, zemas oglekļa emisijas enerģijas avotu, izmantošanas veicināšanai;

73. aicina dalībvalstis līdz 2010. gada 30. jūnijam iesniegt vērienīgus, vispusīgus un reālus valstu rīcības plānus saskaņā ar ES noteiktajiem modeļiem un parametriem, ievērojot, ka katras dalībvalsts vajadzības pēc enerģijas, kas iegūta no atjaunojamiem avotiem, galvenokārt jāapmierina ar vietējo ražošanu, bet mehānisms statistiskai no atjaunojamiem avotiem iegūtas enerģijas pārvietošanai starp dalībvalstīm ir jāizmanto tikai tādos gadījumos, kad to var atzīt par pilnībā pamatotu;

74. uzsver, ka neatliekama prioritāte ir jāpiešķir papildpasākumiem Kopienas stratēģijas veicināšanai, kuras mērķis ir līdz 2020. gadam panākt energoefektivitātes paaugstināšanu par 20 %; turklāt uzskata par vajadzīgu kontekstā ar pašreizējo energoefektivitātes rīcības plānu izvērtēšanu apsvērt iespēju padarīt šo mērķi juridiski saistošu Kopienas līmenī;

Bioloģiskā daudzveidība

75. ņemot vērā to, ka *Natura 2000* ir galvenais balsts ES politikas centieniem saglabāt ekosistēmas mainīgajos klimatiskajos apstākļos, prasa aktīvi pārvaldīt *Natura 2000* teritorijas, un citas attiecīgās teritorijas, saņemot no ES un dalībvalstīm pienācīgu finansējumu un cieši sadarbojoties un apspriežoties ar vietējām kopienām, un turklāt uzsver, ka vajadzīgas vadlīnijas, lai nodrošinātu dabisko platību savienojamību, kā arī caurlaidīgu ainavu veidošanu; uzsver — kā tas jau ir teikts Komisijas ietekmes novērtējumā (SEC(2008)2887), kas pievienots Komisijas paziņojumam “Ceļā uz ES stratēģiju par invazīvajām sugām” — vēl joprojām ir daudz jāpēta invazīvo sugu invāzijas apjomi un to pārvietošanās ceļi, to ietekme uz ekosistēmām un klimata pārmaiņu ietekme uz bioloģiskajām invāzijām;

76. uzsver, ka jūras un sauszemes ekosistēmu noturība galu galā ir atkarīga no bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas;

77. uzsver, ka spēkā esošie ES tiesību akti, piemēram, Ūdens pamatdirektīva ⁽¹⁾ un Jūras vides stratēģijas pamatdirektīva ⁽²⁾, var palīdzēt risināt ekosistēmu noturības problēmu Eiropā, ja vien apsaimniekošanas plānos tiks iestrādāta ekosistēmiskā pieeja; aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt šo politikas virzienu īstenošanai visaugstāko prioritāti;

78. uzsver, cik svarīgi ir pētīt svešu sugu invāziju Eiropas ekosistēmās (piemēram, tropiskās jūras sugas Vidusjūrā) un izstrādāt piemērotus politikas virzienus, lai ar to cīnītos;

Pilsētvide

79. uzsver to, ka pilsētu teritorijās Eiropā dzīvo gandrīz 75 % iedzīvotāju un klimata pārmaiņas ir viens no apstākļiem, kas ietekmē dzīves kvalitāti pilsētās un lielpilsētās; mudina Eiropas Vides aģentūru pētīt klimata pārmaiņu sagaidāmo ietekmi uz pilsētu mikroklimatiem (piemēram, ņemot vērā pilsētu vides izraisīto karstuma salu efektu);

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko nosaka Kopienas rīcību ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.), kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2008/32/EK (OV L 81, 20.3.2008., 60. lpp).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībā jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

Migrācija

80. uzsver, ka klimata pārmaiņas visticamāk izraisīs lielas migrācijas plūsmas vides stāvokļa dēļ no reģioniem, no kuriem šobrīd jau nāk lielākās migrantu plūsmas uz Eiropu (Āfrika, Tuvie Austrumi, Dienvidāzija un Dienvidaustrumāzija);

81. uzsver, ka, ilgtermiņā plānojot attīstības palīdzības politiku, jāņem vērā migrācija vides stāvokļa dēļ, lai migrācijas izcelsmes valstīs tiktu veikti savlaicīgi novēršanas pasākumi un atbilstīgas humanitārās palīdzības pasākumi;

Kultūras mantojums

82. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt adaptācijas pasākumus, kuros ņemti vērā visi Eiropas kultūras mantojuma aspekti;

Struktūra un pārvaldība

83. uzsver, ka vietējās un reģionālās iestādes ir jāuzskata par galvenajām dalībniecēm cīņā pret kaitīgajām klimata pārmaiņu sekām;

84. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt atbilstīga līmeņa intervenci, starpnozaru integrāciju un ar vides apsvērumiem pamatotu elastīgu pieeju, lai palielinātu īstenoto pasākumu lietderību;

85. aicina Komisiju un dalībvalstis, risinot jautājumu par adaptāciju, izmantot saskaņotu pieeju, lai visā ES nodrošinātu teritoriālo kohēziju;

86. uzskata, ka jāveic pasākumi, lai sabalansētu ekonomiski novatorisku un ilgtspējīgu rīcību ar dabiskās vides aizsardzību un tādējādi samazinātu konfliktu starp ekoloģiskajām un ekonomiskajām interesēm;

87. mudina Komisiju rīkoties saistībā ar priekšlikumiem ieviest obligātas valsts un reģionālas adaptācijas stratēģijas;

88. aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu pieeju attiecībā uz apdrošināšanas nozares iesaistīšanu jautājumu risināšanā par riska izpratni un riska dalīšanu;

89. aicina Komisiju un dalībvalstis veidot valsts un privātā sektora partnerības, kas nepieciešamas, lai radītu ilgtermiņa, spēcīgu un efektīvu ar klimatu saistīto risku pārvaldības sistēmu (kurā būtu ņemti vērā visi aspekti — no ārkārtas situāciju paredzēšanas līdz riska dalīšanai un glābšanas pasākumiem), kura darbotos spēcīgā valsts varas iestāžu vadībā un ar šo iestāžu līdzdalību;

90. uzskata, ka Lisabonas līguma 349. pantā minētie attālākie reģioni sevišķi izjūt klimata pārmaiņu sekas, jo tie ir īpašā situācijā un atrodas subtropiskajās klimata zonās, tādēļ Komisijai tiem būtu jāvelta pastiprināta uzmanība; prasa Komisijai šiem reģioniem izstrādāt ietekmes novērtējumu un specifisku rīcības plānu, kā arī atbalstīt informācijas un paraugprakses apmaiņu starp šo reģionu vietējām pārvaldes iestādēm un trešo kaimiņvalstu reģionālajām iestādēm;

91. lūdz Komisiju pilnībā izmantot jaunās tiesības, kas tai piešķirtas ar Lisabonas līguma 260. pantu, lai izpildītu savu līgumu uzraudzītājas lomu;

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

Finansējums

92. uzsver, ka ES budžets pašreiz neatspoguļo ES politikas prioritātes attiecībā uz adaptāciju klimata pārmaiņām;

93. mudina Komisiju saistībā ar spēkā esošās daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanu galveno uzmanību pievērst ES budžeta piemērotībai ar klimata pārmaiņām saistīto problēmu risināšanai; uzsver, ka nākamai daudzgadu finanšu shēmai jābūt izteikti pieskaņotai klimata pārmaiņām un jo īpaši adaptācijas pasākumiem, nodrošinot nepieciešamo līdzekļu pieejamību;

94. mudina Komisiju saistībā ar ES budžeta pārskatīšanu, kā arī lai nodrošinātu, ka tajā paredzēti risinājumi klimata pārmaiņu ietekmei, ierosināt apliecināšanas procedūru attiecībā uz adaptāciju klimata pārmaiņām;

95. prasa, lai nākotnē klimata pārmaiņu jautājumiem tiktu piešķirta prioritāte, jo īpaši integrējot Eiropas Savienības politikas virzienos adaptācijas stratēģiju tām;

96. prasa būt ļoti rūpīgiem, izvērtējot un apstiprinot to projektu priekšlikumus, kas tiek finansēti no ES līdzekļiem un kas ir saistīti ar energoefektivitāti, atkritumu apsaimniekošanu un infrastruktūras izveidi;

97. uzsver, ka klimata pārmaiņu novēršanai un vides aizsardzībai noteiktie mērķi ir jāintegrē ES kohēzijas politikas konverģences un izaugsmes mērķos, tomēr ar tiem nav jāizstāj tradicionālie struktūrpolitikas uzdevumi;

98. mudina Komisiju steidzamā kārtā un saskaņā ar ES Ilgtspējīgas attīstības stratēģiju ⁽¹⁾ iesniegt ceļvedi katras nozares to subsīdiju reformām, kuras būtiski negatīvi ietekmē vidi, lai ar laiku šīs subsīdijas atceltu pilnībā; turklāt uzsver, ka līdzekļus, kas iegūti, pateicoties šai reformai, jānovirza adaptācijas centieniem un videi draudzīgām darbavietām;

99. uzsver, ka dažādiem ekonomikas atlabšanas plāniem piešķirtais finansējums būtu jāizmanto arī kā ieguldījumi adaptācijas pasākumos un jebkurā gadījumā būtu jāņem vērā to drošums attiecībā uz klimata ietekmi;

100. uzsver, ka, pielāgojoties klimata pārmaiņām, svarīgs ir riska novēršanas princips; aicina Komisiju izstrādāt attiecīgas pieejas, lai nodrošinātu, ka izmaksas, kas rodas sakarā ar to, ka nav veikti adaptācijas pasākumi, nebūtu jāsedz sabiedrībai;

101. atbalsta Komisiju tās prasībā, lai Padome atsāktu Solidaritātes fonda regulas pārskatīšanas procesu, lai tādējādi efektīvāk, elastīgāk un savlaicīgāk varētu risināt jautājumus saistībā ar dabas vai cilvēka izraisīto katastrofu nodarīto kaitējumu;

102. uzsver, ka liela daļa ienākumu, kas gūti kvotu izsolēs saskaņā ar Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (ES ETS), tostarp aviācijas un jūras transporta kvotu izsolēs, būtu jāparedz tam, lai dalībvalstis un jaunattīstības valstis varētu cīnīties pret klimata pārmaiņām; uzskata, ka paredzot šos līdzekļus, arī jānodrošina atbalsts ilgtspējīgiem transporta veidiem Eiropā, piemēram, dzelzceļa transportam; aicina finansējumu no ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas, kurš jau paredzēts Kopienas solidaritātes un izaugsmes mērķiem (10 % no kopējā izsolāmo kvotu apjoma) sadalīt par labu dalībvalstīm ar zemākiem ienākumiem, izmantojot to vienādā apjomā gan adaptācijas pasākumiem, gan riska mazināšanas pasākumiem;

⁽¹⁾ Pārskats par ES Ilgtspējīgas attīstības stratēģiju (ES IAS), Padomes dokuments Nr. 10917/06.

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

103. aicina ņemt vērā katras dalībvalsts vai reģiona jutīgumu pret klimata pārmaiņām, piešķirot līdzekļus, kas iegūti no emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas un citiem Kopienas avotiem, kuri paredzēti, lai palīdzētu dalībvalstīm pielāgoties klimata pārmaiņām;

104. atzīst rūpnieciski attīstīto valstu vēsturisko atbildību par pašreizējo temperatūras paaugstināšanos; atgādina par saviem apgalvojumiem 2010. gada 10. februāra rezolūcijā, tostarp par to, ka ES saistībām attiecībā uz klimata jomas centienu finansēšanu jaunattīstības valstīs jābūt jaunām un jāpapildina pašreizējās OAP saistības un tās nevar būt atkarīgas no dalībvalstu ikgadējām budžeta procedūrām;

Ārējā dimensija

105. atgādina, ka saskaņā ar Kopenhāgenas vienošanās 8. punktu adaptācijas pasākumi jāiekļauj visās ES ārpolitikas jomās;

106. uzsver, ka ekosistēmiskie pakalpojumi, kā arī ekosistēmu izturība ir jo īpaši nozīmīgi visnabadzīgākajās valstīs⁽¹⁾; uzsver, ka politikas virzieni adaptācijas klimata pārmaiņām jomā, jo īpaši attiecībā uz ekosistēmu izturību, pienācīgi jāņem vērā visās starptautiskās sarunās, tostarp tirdzniecības sarunās;

107. pauž stingru pārliecību, ka Eiropas Savienībai jāsaģlabā un jāpastiprina vadošā loma starptautiskajā cīņā pret globālo sasilšanu, un uzskata, ka jebkāda kavēšanās ar šādu pasākumu veikšanu palielinās nelabvēlīgu vides, ekonomikas un sociālo seku risku un, visticamāk, radīs lielākas izmaksas;

108. uzsver, ka, lai nodrošinātu Eiropas rīcības pamatplāna par adaptāciju sekmīgu īstenošanu, viens no noteicošajiem faktoriem būs tā iekļaušana saliedētā un vērienīgā pasaules mēroga nolīgumā (ar juridiski saistošiem mērķiem) par pasākumiem cīņai pret klimata pārmaiņām un ka ES jāuzņemas vadošā loma šajā virzībā;

109. aicina Komisiju apsvērt iespēju nākamajā 8. pamatprogrammā palielināt publisko finansējumu starptautiskajai sadarbībai ar:

- a. rūpnieciski attīstītajām valstīm, lai palielinātu atjaunojamo energoresursu tehnoloģiju izplatību;
- b. jaunattīstības valstīm, lai atbalstītu tās cīņā pret klimata pārmaiņām, kas ietekmē visneaizsargātākos reģionus šajās valstīs, vienmēr ievērojot katra reģiona īpatnības un par kritēriju izmantojot to jaunattīstības valstu reģionu sociālo un ekonomisko attīstību, ar kuriem tiek organizēta starptautiskā sadarbība, un
- c. trešām valstīm, kuras robežojas ar ES un kurās klimata pārmaiņu sekas ir līdzīgas tām, ko novēro ES teritorijā;

Ietekmes un adaptācijas vadības grupa

110. atbalsta Komisijas priekšlikumu izveidot vadības grupu ietekmes un adaptācijas jautājumos; uzsver, ka ir svarīgi, lai šajā grupā būtu arī reģionālie un vietējie dalībnieki līdztekus valsts pārstāvjiem; lūdz Komisijai nodrošināt, lai Parlamenta pārstāvji, piedalītos šajā grupā kā novērotāji, kā arī ieinteresētas personas no privātā sektora kā eksperti; aicina Komisiju nodrošināt, ka vadības grupa velta īpašu uzmanību vismagākajai klimata pārmaiņu ietekmei uz veselību, piemēram, ar laika apstākļiem saistīto nāves gadījumu pieaugumam un pārnēsājamo slimību izplatībai;

⁽¹⁾ Convenient solutions to an inconvenient truth: ecosystem-based approaches to climate change, Pasaules Banka, Vides departaments, 2009. gads un The Natural Fix? The role of ecosystems in climate mitigation, UNEP, 2009. gads.

Ceturtdiena, 2010. gada 6. maijs

Komisijas progresa ziņojums

111. aicina Komisiju līdz 2012. gadam iesniegt Eiropas Parlamentam ziņojumu par panākto progresu, īstenojot iepriekš minēto Balto grāmatu;

*

* *

112. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Kopienų finanšu interešu aizsardzība — krāpšanas apkarošana — 2008. gada pārskats

P7_TA(2010)0155

Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. maija rezolūcija par Kopienų finanšu interešu aizsardzību — krāpšanas apkarošanu — 2008. gada ziņojums (2009/2167(INI))

(2011/C 81 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā rezolūcijas par iepriekšējiem Komisijas un Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroja (OLAF) gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 15. jūlija ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Kopienų finanšu interešu aizsardzība — Krāpšanas apkarošana — 2008. gada ziņojums” (COM(2009)0372), tostarp tā pielikumus (SEC(2009)1002 un SEC(2009)1003),
- ņemot vērā OLAF darbības pārskatu par 2008. gadu ⁽¹⁾ un tā otro 2008. gada 19. jūnija pārskatu par to, kā tiek piemērota Padomes 1996. gada 11. novembra Regula (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām, kā arī pamatnostādnes, ar kurām aizstāj OLAF *Vademecum*,
- ņemot vērā OLAF Uzraudzības komitejas darbības pārskatu par laikposmu no 2008. gada jūnija līdz 2009. gada maijam ⁽²⁾,
- ņemot vērā OLAF Uzraudzības komitejas darbības pārskatu par laikposmu no 2007. gada jūnija līdz 2008. gada maijam ⁽³⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2008. finanšu gadā, ar iestāžu atbildēm ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2008/EN.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup_comm/2008-2009/Activity-report_en.pdf.

⁽³⁾ OV C 295, 18.11.2008., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 269, 10.11.2009., 1. lpp.